

BOEKBESPREKING

L. COOMANS DE RUITER, Jhr W. C. VAN HEURN en Dr W. K. KRAAK: *Betekenis en Etymologie van de wetenschappelijke namen der Nederlandsche Vogels*. Uitg. Club van Nederlandsche Vogelkundigen.

Voor vogelliefhebbers, die van het Gymnasium komen, is dit een aardig boekje. Het leert ons onderscheid te maken tussen potjeslatijn (*sensu stricto*) en de deugdelijke klassieke bestanddelen van de wetenschappelijke namen van onze vogels. De schrijvers zijn zorgvuldiger te werk gegaan dan vele der naamgevers!

Dr E. J. SLIJPER (1948): *Mens en Huisdier*. 2e druk. Zutphen, W. J. Thieme. 410 blz.

Deze nieuwe druk is op vele punten bijgewerkt en verbeterd, maar is in opzet toch vrijwel aan de eerste druk gelijk gebleven. Er staat zeer veel wetenswaardigs over de geschiedenis van onze huis(zoo)-dieren in. Jammer blijft, dat in het boek zo weinig ruimte is gegeven aan een nadere uiteenzetting over de tegenwoordige stand van het evolutieprobleem. De afbeeldingen zijn helaas weinig aantrekkelijk.

N. TINBERGEN.

VRAGEN EN KORTE MEDEDELINGEN

Wie voelt er iets voor? Een zeer mooie, spannende en avontuurlijke en veelal avonduurlijke, doch voor de meesten geheel onbekende vorm van natuursport is het verzamelen van ectoparasitaire insecten. Hiertoe moeten immers eerst de gastheren (zoogdieren en vogels) gevangen en hun nesten verzameld worden. In de afgelopen jaren heeft ondergetekende zoveel mogelijk en op verschillende plaatsen van ons land verzameld. Evenwel zinkt het totaal van de afgestroopte terreinen absoluut in het niet bij de oppervlakte van ons land. Het is voor één persoon, die bovendien niet meer in zijn vaderland woont, ondoenlijk om binnen afzienbare tijd de voor een in bewerking zijnde boek over de Nederlandse parasietenfauna benodigde gegevens te verkrijgen. (Er kunnen o.m. nog een tiental voor de fauna nieuwe vlooiensoorten verwacht worden.) Hij is daarvoor geheel afhankelijk van de onbaatzuchtige medewerking van enthousiaste verzamelaars. Ondergetekende hoopt daarom dat hij op de hulp kan gaan rekenen van een aantal over het gehele land verspreide medewerkers voor het parasieten-verzamelen. Het is natuurlijk geheel aan U in welke mate U wilt medewerken; het is al prachtig als U b.v. te zijner tijd enige uitgevlogen meeuwen-, kraaien- of duivennesten of b.v. af en toe enige parasieten van zoogdieren bezorgt. Door deze verzamelactie wordt tevens een schat van gegevens verkregen over de verspreiding van de zoogdieren in ons land.

Nederlandse natuurliefhebbers, die op een onbaatzuchtige wijze de natuurwetenschap een handje vooruit willen helpen, wordt vriendelijk en dringend verzocht in overweging te nemen of zij zich hiervoor zullen opgeven; zulks natuurlijk geheel vrijblijvend. Aan de medewerkers zal een artikel over de techniek van het verzamelen van gastheren en hun parasieten worden gezonden. Zij zullen tevens regelmatig door circulaire nadere toelichtingen en aanwijzingen krijgen. Ondergetekende hoopt dat dit „experiment” zal bewijzen, dat het mogelijk is om door samenwerking een bepaald onderdeel van onze fauna in korte tijd goed te leren kennen. Geeft U zich s.v.p. spoedig op aan mijn medewerkster, Jkvr. C. E. van Heurn, „Kleine Noordijk”, Wilp (Gld.).

F. G. A. M. SMIT
The Zoological Museum.
Tring (Herts.) — Engeland.

Aanvallende merel. We weten allen, hoe vertrouwd de stadsmere kan worden met de mens. Ze nemen pas de vlucht, als je hun al te dicht nadert en bij het poten en spitten in de tuin komen ze bijna op het gereedschap. Voor enige jaren hadden we een nest met jonge merels en vlak voor mijn voeten kreeg zo'n jong een flinke worm en daarna een mij ontroofde aardbei als dessert. Om van mijn veelbelovende kerseboom nog een enkele vrucht te oogsten had ik er een net overgespannen. Ze streken hierop neer en pikten de vruchten aan door de mazen van het net. Ik zou eens een schaalje kersen plukken en maak daarvoor het net los en kruip er door. Tot onze grote verbazing gaat de merel mee naar binnen! Toch was het vertrouwen in mijn handelingen niet onbeperkt. Zijn nest zat op een stapel hout en omdat er vaak blokken van beneden af uitgetrokken werden, zakte de stapel scheef en het nest dreigde te verongelukken. Ik wou dit voorkomen, tilde het nest met hoogbebroede eieren wat op, om er een flink steunsel onder te zetten. Maar de merel, die al voortdurend om me heen zat te protesteren, viel opeens op mij aan en pikte me vrij gevoelig in m'n kruin. Het was zelfs een kleine, bloedende wonde.

Haarlem.

A. MELLINK.